

ความร่วมมือ การพัฒนาการศึกษาและพัฒนาอาชีพรูปแบบใหม่

ระหว่างมูลนิธิชาวคอยร่วมรู้รักสามัคคีเพื่อชีวิต (ดรสข.)

กับวิทยาลัยเกษตรและเทคโนโลยีลำพูน (วษท.ลำพูน)

สรุปโดย โสภิตา ลิมวัฒนาพันธ์

ศึกษานิเทศก์ชำนาญการพิเศษ(สสอ.)

ตามที่ข้าพเจ้าได้รับมอบหมายให้ไปราชการจังหวัดเชียงใหม่ เพื่อประสานความร่วมมือของมูลนิธิชาวคอยร่วมรู้รักสามัคคีเพื่อชีวิตกับวิทยาลัยเกษตรและเทคโนโลยีลำพูน ได้มีโอกาสร่วมพิธี

รับมอบอุปกรณ์การศึกษา ประชุมหารือแลกเปลี่ยนเรียนรู้พัฒนาทางวิชาการและศึกษาดูงานของทั้ง 2 หน่วยงาน เพื่อนำประสบการณ์ที่ได้มาพัฒนางานด้านการศึกษาและพัฒนาอาชีพรูปแบบใหม่ ซึ่งเป็นประสบการณ์ที่มีคุณค่ามาก สามารถสรุปสาระสำคัญและข้อเสนอแนะได้ดังนี้

1. ความร่วมมือ การมอบอุปกรณ์การศึกษา

ตามที่มูลนิธิชาวคอยร่วมรู้รักสามัคคีเพื่อชีวิต (โดย ภ.อนุรักษ์ นิธิภัทราภรณ์) ได้ติดต่อมายังข้าพเจ้าว่ายินดีมอบอุปกรณ์การศึกษาด้านการผสมเทียม กล้องจุลทรรศน์ และอุปกรณ์ตู้เก็บน้ำเชื้อมูลค่า 200,000 บาท (สองแสนบาทถ้วน) ให้แก่วิทยาลัยเกษตรและเทคโนโลยี สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษาที่มีความพร้อมนำไปใช้ประโยชน์จริง โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อนำไปเป็น

สื่อการเรียนการสอนนักศึกษาและอบรมพัฒนาเกษตรกรในชุมชน ดังนั้นข้าพเจ้าจึงได้มีการติดต่อไปยังผู้อำนวยการวิทยาลัยเกษตรและเทคโนโลยีในจังหวัดเชียงใหม่และจังหวัดใกล้เคียง

เพื่อศึกษาความพร้อมของวิทยาลัยและข้อมูลแนวทางการที่จะนำอุปกรณ์ไปใช้ประโยชน์จริงตามวัตถุประสงค์ของผู้บริจาค โดยข้าพเจ้าสรุปข้อมูลที่ได้ดังกล่าวให้ผู้บริจาคพิจารณาคัดเลือกวิทยาลัยที่รับมอบอุปกรณ์การศึกษา ผลพบว่าวิทยาลัยเกษตรและเทคโนโลยีลำพูน ได้มีโครงการพัฒนาโคขาวลำพูน ซึ่งมีความพร้อมและมีแนวทางที่ชัดเจน นั่นคือ ถ้าวิทยาลัยเกษตรและเทคโนโลยีลำพูน ได้รับอุปกรณ์ดังกล่าวจะทำให้สามารถดำเนินการต่อยอดวิจัยและพัฒนาการผสมเทียม โคขาวลำพูนให้มีสายพันธุ์ที่มีคุณภาพที่ดีขึ้น สามารถนำความรู้ไปเผยแพร่แก่เกษตรกรได้ จึงได้รับการคัดเลือกให้ได้รับอุปกรณ์ชุดดังกล่าว เพื่อนำไปใช้ประโยชน์ตามโครงการที่เสนอ

ซึ่งได้มีพิธีรับมอบอุปกรณ์ดังกล่าวเรียบร้อยแล้ว เมื่อวันที่ 7 ธันวาคม 2550 ณ มูลนิธิฯ อำเภอจอมทอง จังหวัดเชียงใหม่ ซึ่งผู้อำนวยการเทศชัย ร่มโพธิ์ ดิศราชการ แต่ได้มอบหมายให้ รองผู้อำนวยการประดิษฐ์พร จิระปัญญาเลิศ และรองผู้อำนวยการอุดมศักดิ์ คำหอม เดินทางมารับอุปกรณ์ ด้วยตนเอง ซึ่งวิทยาลัยเกษตรและเทคโนโลยีลำพูนจะดำเนินการทำ หนังสือขอบคุณไปยังมูลนิธิในลำดับต่อไป

2. ผลศึกษาดูงานและประชุมหารือการพัฒนาความร่วมมือทั้ง 2 ฝ่าย

จากการที่ได้ประชุมหารือแลกเปลี่ยนเรียนรู้การปฏิบัติงานในการปฏิบัติงานของทั้ง 2 หน่วยงาน ก่อให้เกิดแนวทางความร่วมมือ การพัฒนาการศึกษาและพัฒนาอาชีพรูปแบบใหม่ ที่น่าสนใจ ดังนี้

2.1 ภารกิจของ 2 หน่วยงาน

มูลนิธิ เป็นองค์กรเอกชนที่ไม่มุ่งหวังผลกำไรเป็นหลักแต่เป็นการช่วยเหลือสังคม โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อเป็นศูนย์บ่มเพาะเยาวชนชนชาวดอย และสมาชิกทุกคนให้มีกระบวนการคิด สามารถดำเนินชีวิตพัฒนาตนเอง รู้เท่าทันการเปลี่ยนแปลงของสังคมและโลก ควบคู่ไปกับการรักษาสืบทอดวัฒนธรรม ปรัชญาชีวิตของบรรพบุรุษ เพื่อค้นหา “อัตลักษณ์ของตนเอง” ช่วยเหลือเกื้อกูลกัน พัฒนาอาชีพด้านการเกษตร และเรียนรู้กลไกการค้าและการตลาดให้อยู่บนพื้นฐานการพึ่งพาตนเอง รักษาสิ่งแวดล้อม และมีความรักและภาคภูมิใจในการเป็นคนไทย และวิถีชีวิตของตนเอง จากการศึกษาดูงานพบว่ามูลนิธิมีจุดแข็ง คือ ผู้นำกลุ่มมีวิสัยทัศน์ มีเครือข่าย มีแหล่งเงินทุน มีเครื่องมือวัสดุอุปกรณ์ที่มีความพร้อม มีการแปรรูปผลผลิต ข้อมูลการตลาด มีช่องทางการจำหน่ายผลผลิตของสมาชิก และสามารถเป็นศูนย์การเรียนรู้แก่นักศึกษาได้ แต่จุดอ่อน คือ เกษตรกร สมาชิกยังขาดองค์ความรู้การพัฒนาอาชีพที่เหมาะสมอยากให้วิทยาลัยเกษตรอาชีวศึกษาได้เข้ามาเติมเต็มในส่วนดังกล่าว

วิทยาลัยเกษตรและเทคโนโลยีลำพูน เป็นหน่วยงานของรัฐเป็นสถานศึกษาให้ความรู้ด้านการเกษตรกรรม ทั้งในระบบและนอกระบบ จุดแข็ง คือ มีบุคลากรครู-อาจารย์ที่มีความรู้ความสามารถทางการเกษตร แหล่งข้อมูลทางวิชาการ จุดอ่อน คือ มีงบประมาณจำกัด การจัดการศึกษาอาชีพเป็นลักษณะสถานการณ์จำลอง ยังไม่ได้เป็นสภาพจริง มีความพร้อมเครื่องมือวัสดุอุปกรณ์แต่ยังไม่สามารถนำไปใช้ประโยชน์อย่างเต็มที่ เช่น เครื่องผลิตผลไม้กระป๋อง ขาดเงินทุนหมุนเวียนและตลาด รวมทั้งภาระหน้าที่หลายด้าน

ดังนั้นการที่ทั้ง 2 หน่วยงานได้มาประชุมหารือร่วมกันทำให้เกิดความร่วมมือการพัฒนาการศึกษาเยาวชนและชุมชน เติบโตซึ่งกันและกันเกิดประโยชน์มหาศาลต่อส่วนรวมและสังคม

2.2 แนวทางความร่วมมือทางวิชาการ

2.2.1 การวิจัยและพัฒนาและการสนับสนุนทุนวิจัย จากการที่มูลนิธิได้ทำงานหลากหลายรูปแบบมีความต้องการให้วิทยาลัยเกษตรและเทคโนโลยีได้เป็นหน่วยวิชาการ การวิจัยและพัฒนาอาชีพช่วยเหลือ

สมาชิก มูลนิธิมีโจทย์วิจัยมากมาย เช่น ทำอย่างไรเพิ่มผลผลิตข้าวคอบที่ปลอดสารพิษ การออกแบบเครื่องดำข้าวซ้อมมือที่ประหยัดพลังงานและค่าใช้จ่าย การออกแบบบรรจุภัณฑ์ที่รักษาคุณภาพของข้าวแต่มีความเป็นเอกลักษณ์ของท้องถิ่น การแปรรูปผลิตภัณฑ์เกษตรเพื่อเพิ่มมูลค่า การพัฒนาปุ๋ยชีวภาพ การพัฒนาสายพันธุ์หมูวัว ให้มีคุณภาพ การออกแบบภูมิทัศน์ (โฮมสเตย์) และอื่น ๆ โจทย์วิจัยเหล่านี้ถ้าสามารถนำไปสู่การเรียนการสอนในวิชาปัญหาพิเศษ

(โครงการ) ก็จะทำให้เป็นการตอบปัญหา และช่วยเหลือสังคม และนำไปใช้ได้จริงก็จะทำให้การเรียนรู้ที่มีความหมาย อีกทั้งมูลนิธิยังพร้อมจะให้เงินทุนสนับสนุนแก่ครูและนักศึกษาที่ทำการวิจัยตามที่มูลนิธิสร้างโจทย์วิจัยด้วย

2.2.2 การพัฒนาหลักสูตรและการจัดการเรียนการสอนแบบบูรณาการ

การที่หน่วยงาน 2 หน่วยงานทั้งภาคทฤษฎี (วชท.) และภาคปฏิบัติ (ดรสช.) ได้มาแลกเปลี่ยนแนวคิดร่วมกันทำให้เกิดการพัฒนาหลักสูตรแบบบูรณาการ (ความรู้ทักษะวิชาชีพและทักษะดำรงชีวิต) โดยการช่วยเหลือแลกเปลี่ยนบุคลากรและใช้ทรัพยากรร่วมกัน เพื่อพัฒนาเยาวชนและเกษตรกร ทำให้เกิดความรัก ความเชื่อมั่นต่อการประกอบอาชีพ มีความพร้อมในการร่วมพัฒนาชุมชนและบ้านเกิดมากขึ้น

2.2.3 ความร่วมมือการแลกเปลี่ยนเรียนรู้และการใช้ทรัพยากรร่วมกัน

ทั้ง 2 หน่วยงานยินดีให้สมาชิกของแต่ละหน่วยงานได้เข้ามาศึกษา โดยเป็นศูนย์การเรียนรู้ซึ่งกันและกัน และอาจจะทำโครงการ/กิจกรรมร่วมกัน เพื่อให้ใช้ทรัพยากรทั้ง 2 ฝ่ายให้เกิดประโยชน์สูงสุด โดยมีเป้าหมายเดียวกันคือพัฒนาการศึกษาและอาชีพ ให้กับหน่วยงานและชุมชนเพื่อพัฒนาตนเองและพัฒนาอาชีพ เป็นสมาชิกที่ดีของสังคม

3. ข้อเสนอแนะ

3.1 สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา หรือสำนักพัฒนาสมรรถนะครูและบุคลากรอาชีวศึกษา ควรให้การส่งเสริมหน่วยงานทั้ง 2 ฝ่าย ให้มีการดำเนินกิจกรรมความร่วมมือให้ต่อเนื่อง เพื่อให้เกิดความเชื่อมั่น และความสัมพันธ์ที่นำไปสู่กิจกรรมที่ดีพัฒนานักศึกษา และในชุมชนอีกทั้งวิทยาลัยเกษตรจะได้มีเครือข่ายในพื้นที่มากขึ้น

3.2 สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา หรือสำนักพัฒนาสมรรถนะครูและบุคลากรอาชีวศึกษา ควรมีการติดตามผลการดำเนินโครงการเป็นระยะ เพื่อผลักดันให้เกิดผลสัมฤทธิ์ และบรรลุวัตถุประสงค์ นำไปสู่รูปแบบความร่วมมือ “การพัฒนาการศึกษาและการพัฒนาอาชีพรูปแบบใหม่” ที่เป็นตัวอย่างแก่สถานศึกษาอื่นต่อไป

